

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/362/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515224213
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1515224213.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: G. F. , narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom Q. na O. č. XXX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Bratislava, Kubániho č. 16, za ktorú koná JUDr. Andrea Cviková, o neplatnosť právneho úkonu, s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 28. novembra 2016, č.k. 10 C 488/2015-83, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 28. novembra 2016, č.k. 10 C 488/2015-83, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Bratislava V. rozsudkom zo dňa 28.11.2016, č.k. 10 C 488/2015-83, žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. V predmetnom súdnom konaní sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.11.2011 uzatvorenej so žalovaným, ktorou bol navýšený revolvingový úver pod VS č. XXXXXXXXXXXX. Naliehavý právny záujem na danom určení odôvodnila tým, že zamestnávateľ reálne vykonáva zrážky zo mzdy, čím dochádza k neoprávnenému zásahu do jej majetkovej sféry. Podľa jej názoru dohoda o zrážkach zo mzdy nemá náležitosti, aké by zabezpečovací prostriedok mal mať, neobsahuje výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, a preto je takéto dojednanie neurčité, a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

1.2. Rozhodol tak po tom, ako mal z vykonaného dokazovania preukázaný nasledovný skutkový stav veci. Strany sporu dňa 9.11.2011 uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver v sume X.XXX,-- €, žalobkyňa sa zaviazala uhradiť poskytnutý úver spolu s úrokom žalovanému v mesačných splátkach po 80,37 €. Na zabezpečenie záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o revolvingovom úvere strany sporu uzatvorili dňa 9.11.2011 dohodu o zrážkach zo mzdy podľa Občianskeho zákonníka, ktorú žalobkyňa považuje za neplatnú z dôvodu, že neobsahuje výšku pohľadávky, ktorá mala byť zabezpečená, opisuje len možné spôsoby jej vzniku, vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité a neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dohoda o zrážkach zo mzdy nebola s ňou individuálne dohodnutá. V Dohode o zrážkach zo mzdy a iných príjmov bode II. žalobkyňa ako dlžníka súhlasila s tým, aby sa uspokojenie pohľadávky žalovaného ako veriteľa zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok a aby jej zamestnávateľ (nijako bližšie nešpecifikovaný) zrážal mesačne zo mzdy čiastku (nijako bližšie špecifikovanú) a uhradil ju na účet veriteľa. Podľa bodu I. dohody spoločnosť bude mať voči dlžníkovi pohľadávku na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, zmluvy o revolvingovom

úvere č. XXXXXXXXXXXX v sume X.XXX,-- €. Dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadne z iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, ktorú dlžník poberá od svojho zamestnávateľa (respektíve platiteľa mzdy strany sporu), dojednali podľa ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka (bod II. dohody) k zabezpečeniu pohľadávok spoločnosti uvedených v čl. I tejto dohody. Na základe tejto dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy dlžníka vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka a odvádzať ich na bankový účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX pod variabilným symbolom č. XXXXXXXXXXXX po 80,37 €. Dňa 27.2.2012 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne (Úrad vlády Slovenskej republiky, Bratislava, Námestie slobody č. 1) o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe dohody zo dňa 9.11.2011 v sume 80,37 € do vyrovnania dlhu. Ku dňu 27.2.2012 dlh predstavoval sumu X.XXX,XX € bez bližšej špecifikácie.

1.3. Nadväzne na ustanovenie § 551 ods. 1, ods. 2, § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Občianskeho zákonníka, Smernicu Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (čl. 6), § 137 C.s.p., súd prvej inštancie dôvodil, že základným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je existencia naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností, preto žalobca musí tvrdiť a preukazovať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektmi, a síce že žalovaný popiera existenciu práva žalobcu, či právneho vzťahu s ním, t.j. že právo, resp. právny vzťah medzi stranami sporu je sporný (existencia aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty medzi účastníkmi), že jestvuje ohrozenie práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, ktorý nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom, že jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty, resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu. Naliehavý právny záujem musí existovať v čase, kedy bol rozsudok súdu vyhlásený. Zákon č. 150/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) v znení neskorších predpisov, zakotvil s účinnosťou od 1.4.2004, t.j. pred uzatvorením spornej zmluvy, do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jedinou jeho alternatívou je prijatie, resp. odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva.

1.4. V predmetnom súdnom konaní žalobkyňa má postavenie spotrebiteľa, nakoľko zmluva o úvere, ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy, mali formulárový charakter a obsah takýchto zmlúv žalobkyňa nemohla takmer žiadnym spôsobom ovplyvniť, a teda bola v pozícii slabšej zmluvnej strany. Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi stranami sporu slúžila na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z poskytnutého úveru; inštitút zabezpečenia úveru si zvolil žalovaný, žalobkyňa nemohla ovplyvniť jej obsah. Dohoda o zrážkach zo mzdy je prostriedkom na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a môže by uzatvorená skôr, ako došlo k vzniku omeškania. Touto dohodou teda možno zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá sa stane zročnou v budúcnosti. Musí ale spĺňať všeobecné náležitosti právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda že tento úkon musí byť urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, pod následkom jeho neplatnosti. Musí obsahovať označenie veriteľa a dlžníka, platiteľa mzdy, označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide, ako aj výšku dohodnutých zrážok. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola zrejme súčasťou formulárovej úverovej zmluvy. Podpisom zmluvy musel žalobca automaticky podpísať aj túto dohodu. Žalovaný teda v ďalšom vopred vnútil (pripravené predtlačené tlačivo) konajúcej osobe - žalobkyne aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu (uzatvorenie úveru). S poukazom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že zrážky zo mzdy žalobcovi ak sú, sú vykonávané z uzavretého úverového právneho úkonu, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov žalobkyne. Nemožno tvrdiť, že existuje naliehavý právny záujem iba na vyhlásení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (iba čoho sa žalobkyňa domáha podanou žalobou), pokiaľ dohoda, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky, je vo všetkých svojich dojednaniach platná.

1.5. Žalobkyňa nenamieta platnosť zmluvy o revolvingovom úvere, nenamieta ani dojednania, ktoré eventuálne navyšujú v neprimeranom rozsahu plnenie, ku ktorému sa zaviazala, ale namieta len dohodnutý spôsob splácania úveru. Nenamieta absolútne neprijateľnú podmienku, ktorá bola dohodnutá v spotrebiteľskej zmluve (napr. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka), pretože (len) namieta dopad zákonného ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka. Zákonné ustanovenie platného právneho

poriadku však nie je nič, s čím by bolo potrebné osobitne spotrebiteľa oboznamovať. Nemožno vyhlásiť, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem akokoľvek nesplácať (teda aj zrážkami zo mzdy) dohodnuté splátky podľa uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, keď platnosť samotnej zmluvy nenamieta. Nič žalobkyni nebránilo v tom, aby požiadala o poskytnutie úveru iný bankový či nebankový subjekt, nakoľko pred predmetným úverovým vzťahom i po ňom opätovne uzavrela za rovnakých podmienok úverové vzťahy a aj dohody o zrážkach zo mzdy s tým istým dodávateľom. Právna úprava platná a účinná v čase uzatvorenia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy nevyučovala možnosť použitia zabezpečovacieho prostriedku formou dohody o zrážkach zo mzdy a ani nepodmieňovala uzatvorenie takejto dohody splnením podmienok, aké zaviedla novela zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s účinnosťou od 1.5.2014 (uskutočnenej zákonom č. 102/2014 Z.z.), podľa ktorej neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Podľa tvrdenia žalovaného žalobkyňa nespochybňovala uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy ani v čase vykonávania zrážok zo mzdy v roku 2013, či 2012. Súdu prvej inštancie je známe, že na jeho súde sa žalobkyňa domáha rovnakého určenia vo viacerých konaniach, totožnými žalobami, ale titulom iných úverových vzťahov. Súd zistil, že v daných konaniach dohoda o zrážkach zo mzdy, jej formulár, je totožný. Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 9.11.2011 je platná, spĺňa všetky náležitosti podľa ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka, bola uzatvorená v písomnej podobe, nebola súčasťou inej zmluvy, obsahuje označenie oprávnenej, ako aj povinnej, osoby, identifikáciu zabezpečovanej pohľadávky, ako aj výšku zrážok a v súlade s právnou úpravou platnou v čase jej uzatvorenia. Napokon žalobkyňa ani nepreukázala naliehavý právny záujem na danom určení, neosvedčila naliehavý právny záujem na podaní tejto žaloby, keďže nepreukázala, že jej sú vykonané zrážky zo mzdy práve na základe napádanej dohody predloženej zamestnávateľovi žalobkyne, keďže má viacero úverov, a teda nie je preukázané, že zamestnávateľ zrážky z tohto úverového vzťahu naozaj realizuje.

1.6. Výrok o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ustanovením § 251 ods. 1, ods. 2, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a žalovanému úspešnému v celom rozsahu priznal (v takomto rozsahu) nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa dôvodiac tým, že svojím návrhom sa domáhala vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil jej zamestnávateľovi (Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky) povinnosť nevykonávať zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX, ktorou bol navýšený revolvingový úver zo dňa 9.11.2011, č. XXXXXXXXXXXX, do právoplatného skončenia konania vo veci samej a aby sa žalovaný zdržal výkonu práva na zrážky z jej mzdy vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX. Potvrdila uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere dňa 9.11.2011, č. XXXXXXXXXXXX, ktorou bol navýšený revolvingový úver pod variabilným symbolom č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol navýšený revolvingový úver v sume X.XXX,-- € o automatický revolving, ktorým predžil splatnosť úveru. Zaviazala sa poskytnutý úver spolu s úrokom žalovanému zaplatiť v mesačných splátkach po 80,37 €. Dňa 9.11.2011 uzavreli dohodu o zrážkach zo mzdy podľa Občianskeho zákonníka, túto žalovaný dňa 29.11.2011 predložil jej zamestnávateľovi. Túto dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za neplatnú, vykonávaním zrážok zo mzdy dochádza k zásahu do jej majetkového práva bez vydania súdneho rozhodnutia, výkon zrážok zo mzdy je v rozpore s právom Európskej únie, je neprípustné, aby sa využíval tento problémový zabezpečovací inštitút. Sama ako dlžník nedokáže priamo u svojho zamestnávateľa zrážky zo mzdy zastaviť. Zdôraznila Smernicu Rady č. 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, kde členské štáty majú zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcov alebo dodávateľov. Rozporuje tiež tvrdenie súdu prvej inštancie, že sa pojednávania dňa 28.11.2016 nezúčastnila, pretože zaslala ospravedlnenie z neúčasti spôsobenej vážnymi rodinnými problémami, ktoré sú o.i. spojené aj s nepredvídateľnosťou situácií hlavne z hľadiska plánovania času vzniknúcšie na základe opatrovania jej 85-ročnej matky, s ktorou žije od 5.10.2016 v spoločnej domácnosti, ktorá v dôsledku jej zdravotného stavu vyžaduje neprestajný dozor. Súd prvej inštancie sa jej vyhráza exekúciou, čo ako slabšia zmluvná strana považuje za vytváranie neoprávneného psychologického nátlaku a zastrásovania. Nikdy netvrdila, že nie je ochotná, alebo odmieta, dlh žalovanému zaplatiť, len žiada, aby jej bolo žalovaným umožnené dlh splácať upraveným splátkovým kalendárom po dobu prvých dvanásť mesiacov po 35,-- € mesačne, zvyšok dlhu v progresívne navýšených splátkach. Od 1.3.2016 je nezamestnaná, avšak v neskoršom

období sa jej finančná situácia stabilizuje. Má za to, že konajúci súd nekoná nestranné a na základe toho žiada, aby bola predmetná vec pridelená inému súdu.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne dôvodil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky, pre ktoré uplatnenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Zdôraznil, že prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa pristupuje k splneniu povinnosti dlžníka, t.j. k úhrade splátok úveru. Podstatou dohody o zrážkach zo mzdy je, že platiteľ mzdy dlžníka uhradza na základe dlžníkovho súhlasu vyjadreného v dohode o zrážkach zo mzdy jeho splatný dlh pomocou zrážok zo mzdy a tieto poukazuje na účet veriteľa. Ide o tradičný prostriedok zabezpečenia záväzkov podľa Občianskeho zákonníka. Ide o rovnocenný spôsob splácania dlhu, akými sú napr. uhrádzanie splátok vkladom v banke, platenie prostredníctvom pošty, trvalým príkazom a pod. Jeho použitie sa neviaže na schválenie rozhodnutím súdu, ani žiadna súdna kontrola, ale existencia právnej skutočnosti, napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v tomto prípade nesplácanie dohodnutých splátok. Dňa 15.12.2015 bola opätovne schválená novela zákona č. 129/2010 Z.z. (nadobudla účinnosť dňa 23.12.2015; vyhlásená bola v Zbierke zákonov pod č. 438/2015), podľa ktorej získanie spotrebiteľského úveru nemožno podmieniť uzavretím vzájomne závislej zmluvy, s výnimkou poisťnej zmluvy alebo zmluvy o zabezpečení záväzku spotrebiteľa ručením, zrážkami zo mzdy a z iných príjmov alebo záložným právom dojednaných za podmienok ustanovených zákonom, ak je to primerané vzhľadom na spotrebiteľský úver a okolnosti jeho poskytnutia; ustanovenia tohto zákona alebo osobitného predpisu o zákaze alebo neprijateľnosti zabezpečenia záväzku spotrebiteľa týmto nie sú dotknuté. V danej novele boli plne zohľadnené a prebrané viaceré právne záväzné akty Európskej únie, tiež Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Predmetná Smernica nezavádza plnú harmonizáciu právnych poriadkov členských štátov, ale poskytuje štátom priestor na vlastnú úpravu. Žiadne ustanovenie úniijného práva neupravuje prípustnosť alebo zákaz zrážok zo mzdy na základe dohody uzavretej medzi dodávateľom a dlžníkom. V dôsledku toho je vecou vnútroštátneho zákonodarcu, aby si sám stanovil podmienky, za akých je použitie tohto hmotnoprávneho inštitútu možné alebo nie. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie správne právne posúdil vec, odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadřila.

5. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p., ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.)], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 29. mája 2019; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, právna zástupkyňa žalovaného, upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku ale odvolací súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

6. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 195 a nasl. C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.). Pred súdom prvej inštancie neboli zistené také vady procesného charakteru, také ani odvolateľka netvrdila, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

7.1. Žalobkyňa v odvolacom konaní namietala zaujatosť celého súdu prvej inštancie, pretože nekoná nestranné a na základe toho žiada, aby bola predmetná vec pridelená inému súdu. Žalobkyňou uplatnená námietka zaujatosti postráda všetky zákonom (§ 52 veta prvá C.s.p.) uložené náležitosti, keď okrem všeobecných náležitostí podania neuvádza, proti komu (presne ktorému sudcovi) smeruje, dôvod, pre ktorý má byť (konkrétny sudca) vylúčený, kedy sa dozvedela o dôvode vylúčenia (konkrétneho) sudcu, neoznačila a nepredložila dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia. Na takúto námietku zaujatosti potom odvolací súd vôbec neprihliadal (§ 52 veta druhá C.s.p.).

7.2. Žalobkyňa sa domáha vyslovenia neplatnosti (len) dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej podľa § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.11.2011, ktorú uzavreli strany sporu (žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako veriteľ), na základe ktorej dohody sa žalobkyňa zaviazala svoj dlh splatiť po 80,37 € mesačne. Podľa nej dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje výšku pohľadávky, ktorá mala byť zabezpečená, vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité, neplatné, nie je schválená súdom; neoprávnené zasahuje do jej majetkovej sféry. Dôvody neplatnosti vymedzené žalobkyňou neboli spôsobilé odôvodniť neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa vôbec netvrdila, žeby si úver od žalovaného nezobrala, absolútne nenamietala uzavretie danej zmluvy o revolvingovom úvere, výšku úveru, úroky, spôsob splácania, nevzniesla akékoľvek námietky k obsahu zmluvy o revolvingovom úvere; nespochybňuje teda výšku, právny základ dlhu. Potom ani len netvrdila, žeby dlh žalovanému už splatila, čo i len sčasti. Zákonodarca dovoľuje (§ 551 Občianskeho zákonníka) uspokojenie pohľadávky veriteľa zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy. Platnosť dohody o zrážkach zo mzdy zákonodarca nepodmieňuje schválením súdu. Žalobkyňa opätovne ani len netvrdila, žeby výška mesačných splátok (80,37 €) bola väčšia, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Napokon ak je dlžníkom žalovaného, ktorého výšku, dôvodnosť, úroky, uznáva, a tento mu musí vrátiť, z tvrdenia žalobkyne v konaní pred súdom prvej inštancie, pred odvolacím súdom, nemožno vyvodiť, že povinnosť vrátiť dlh spolu s dohodnutými úrokmi je neoprávneným zásahom do jej majetkovej sféry.

7.3. Hoci žalobkyňa neuviedla odvolací návrh (§ 363 C.s.p.), nejde o taký nedostatok, pre ktorý by nebolo možné v odvolacom konaní pokračovať. Posudzujúc odvolanie žalobkyne podľa obsahu (§ 124 ods. 1 C.s.p.; § 378 ods. 1 C.s.p.) je z neho zrejmé, že sa domáha zmeny rozsudku a vyhovenu jej žalobe.

7.4. Osobitne odvolací súd nepreskúmaval vecnú a právnu správnosť rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania (§ 367 ods. 2 veta druhá C.s.p.), hoci žalobkyňa podala odvolanie aj proti tomuto výroku rozsudku, keďže jeho nesprávnosť vôbec nenamietala a vo vzťahu ku spôsobu skončenia konania vo veci samej práve žalovanému prináleží nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

8. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľka, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

9. Žalovaný mal úspech aj v odvolacom konaní, a tak mu odvolací súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (§ 262 ods. 1, § 255 ods. 1, § 396 ods. 1, § 470 ods. 1, ods. 2 C.s.p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v osobe súdneho úradníka (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

10. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).